24 Φεβρουαρίου 2016

Είναι φορές που όταν ακούω πως ο διπλανός μου έχει μια επιτυχία περνάω δύσκολα

/ Γενικά Θέματα

Φωτο:klikk.no

Είναι φορές που όταν ακούω πως ο διπλανός μου έχει μια επιτυχία, περνάω δύσκολα.Φορώ βεβαίως το πρόσωπο του ανθρώπου που χαίρεται τάχα με την επιτυχία και την αναγνώρισή του άλλου, μα η καρδιά μου το ξέρει.Βάσανο μεγάλο!! Τι είναι αυτό τελικά που με τσιμπάει και κάποτε με δαγκώνει με την επιτυχία του άλλου.Γιατί δεν μπορώ να χαρώ με την καρδιά μου για τη χαρά του.
Άσε που μετά, έρχονται οι ενοχές ότι δεν τον αγαπάς,γιατί αν τον αγαπούσες δεν θα το έκανες αυτό.
Ένας ατέλειωτος φαύλος κύκλος λαθών και ενοχών .
Έχουν πει και μου φαίνεται πως έχουν δίκιο πως να συμμετέχεις στον πόνο του άλλου είναι εύκολο ή πάντως όχι τόσο δύσκολο.Είναι έτσι πλασμένος ο άνθρωπος από τον Θεό να έχει το σπλαχνικό και το φιλάνθρωπο.Στη θλίψη αισθανόμαστε συγγενείς και αδέλφια.
Αλλά να πετυχαίνει του άλλου το παιδί στις πανελλήνιες ,να καλοπαντρεύεται του αδελφού σου η θυγατέρα, να έχει εγγονό του φίλου σου ο γιος ,είναι κάτι που σε τσιμπάει.Και αν το αφήσεις θα σε δέσει και θα σε ορίζει κιόλας.Τι είναι λοιπόν αυτό το θηρίο που κοιμάται μέσα μας κι αυτό μεμιάς δίνει μια και ξυπνά.
Είναι φορές πως ο άνθρωπος ζει μια ολόκληρη ζωή όχι γιατί εκτιμά τη ζωή του σαν δώρο του Θεού αλλά γιατί θα ήθελε τη ζωή ενός άλλου.Φαντάσου πόση δυστυχία!! Να ζεις μια ολόκληρη ζωή και να την χάνεις στεναχωρημένος που δεν είχες όσα έχει ο απέναντι.

Έτσι κάθε φορά που συμβαίνει κάτι στον απέναντι, θεωρείς ότι δικό σου ήτανε και στο πήρε.
Στην αρχή έρχεται σαν λογισμός και αν δεν το παλέψεις γίνεται φωτιά που σε καίει να σε βασανίζει η επιτυχία του.
Και μετά έρχεται η ζήλεια και σε συγχίζει και σε ταλαιπωρεί και σε πάει από στεναχώρια σε στεναχώρια.Οι Πατέρες της εκκλησίας λένε ότι ο άνθρωπος που ζηλεύει, δεν καταλαβαίνει τα δώρα που του έχει δώσει ο Θεός και ζηλεύει τα ξένα.Κάθε φορά που βλέπει αλλότριες επιτυχίες μονολογεί και λέει : Γιατί και σε μένα;
Κι όμως όταν πάψεις να ασχολείσαι με τις ζωές των άλλων, ίσως αρχίσεις να διακρίνεις καθαρότερα τον εαυτό σου.
¨Ο Άγιος Παίσιος έλεγε πως αν θάβεις τα χαρίσματά σου τότε φτάνεις να ζηλεύεις τα ξένα.
Και ας το παραδεχτούμε κάποτε. Η μετοχή στη χαρά του άλλου σημαίνει απλωσιά αγάπης και πλήρωμα. Σημαίνει περίσευμα και αρχοντιά.Σημαίνει λιγότερες ανασφάλειες. Αυτός που περνά μπροστά με κάποιο τρόπο δεν σημαίνει ότι αφήνει εσένα πίσω του. Έχει για όλους χώρο.Έχει για όλους χαρά.
Ο άνθρωπους που ζει και αγωνίζεται πνευματικά ακόμα και αν το ταλαιπωρήσει ο λογισμός για την νίκη του άλλου, το “μαζεύει’ ελέγχει τον εαυτό του και τη μικροψυχία του, το εξαγορεύεται στον πνευματικό και ζητάει τη συγνώμμη του Θεού. Έτσι χτυπά το θηρίο στη ρίζα του και χαίρεται με αυτά που του έδωσε ο Θεός και με αυτά που έδωσε και σε άλλους.
π. Εφραίμ